

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จากอดีตจนถึงปัจจุบัน รวมถึงในอนาคต เป็นที่ทราบดีว่า การจะพัฒนาสังคมและชุมชน จะต้องริเริ่มที่การพัฒนาคน และการจะพัฒนาคนให้ได้อย่างมีคุณภาพและยั่งยืนจะต้องเริ่มต้นจากการพัฒนาด้านการศึกษาของสังคมและชุมชนนั้น ซึ่งเป็นที่ปรากฏในหลายๆประเทศในโลกที่เป็นประเทศพัฒนาแล้วว่ามีประชากรที่มีการศึกษาที่ดีทั้งในระดับคุณภาพและปริมาณ

สังคมไทยเราเองก็เป็นสังคมที่กำลังต้องการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงในหลายภาคส่วน และการจะให้เกิดผลในทางที่ดีอย่างยั่งยืน การริเริ่มการพัฒนาประชากรให้มีคุณภาพมีความสำคัญและจำเป็น โดยเฉพาะในยุคโลกาภิวัตน์ที่ข้อมูลข่าวสารมีการติดต่อสื่อสารได้อย่างรวดเร็ว รวมถึงมีการกระจายของข่าวสารในวงกว้าง ความสามารถในการพิจารณาความถูกต้องและประเมินคุณค่าของข้อมูลข่าวสารจึงกลายมาเป็นทักษะที่มีความจำเป็นต่อประชากรโดยรวมของสังคม ซึ่งทักษะเหล่านี้เองถูกคาดหวังว่าจะสะท้อนออกมาผ่านการมีคุณภาพและมาตรฐานของการศึกษา

แม้ว่าในปัจจุบันหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนจะสนับสนุนส่งเสริมให้ประชากรไทยมีการศึกษาตลอดชีพ แต่วัยและช่วยอายุที่สังคมคาดหวังให้ประชากรต้องได้รับการศึกษาได้แก่วัยเด็กและเยาวชน ซึ่งในการจัดการศึกษาที่มีความเหมาะสมทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพให้แก่เด็กและเยาวชนนั้น สถานศึกษาในระบบอย่างโรงเรียน ถูกคาดหวังว่าจะเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่หลักดังกล่าว เนื่องจากประชากรส่วนใหญ่ในสังคมไทยใช้เวลาศึกษาส่วนใหญ่ใน โรงเรียน โดยหากนับจากการศึกษาภาคบังคับตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก็นับเป็นเวลาที่ใช้ในการศึกษาในระบบโรงเรียนถึง 9 ปี และหากศึกษาต่อในระบบการศึกษาสามัญจนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก็จะเป็นระยะเวลาถึง 12 ปี ทั้งนี้ ตลอดเวลาที่นักเรียนกำลังทำการศึกษานั้น ผู้ปกครองนักเรียนยังได้คาดหวังว่าโรงเรียนจะเป็นที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้เพื่อนำไปใช้ในการประกอบวิชาชีพและเป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ช่วยอบรมบ่มนิสัยลูกหลานให้มีคุณธรรมจริยธรรมที่ดี เพื่อให้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม ตั้งแต่ระดับครอบครัวและประเทศชาติ แต่ในปัจจุบันนี้ผู้ปกครองต่างไม่แน่ใจในคุณภาพของโรงเรียนแต่ละโรงเรียนว่ามีความเป็นมาตรฐานเท่าเทียมกันเพียงใด ถึงแม้กระทรวงศึกษาธิการและกรมสามัญศึกษาต่างประชาสัมพันธ์กันมาตลอดว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนมี

ความเป็นมาตรฐานเท่าเทียมกันในทุกๆด้าน รวมถึงมีโครงการต่างๆเกิดขึ้นมากมายเพื่อยกระดับคุณภาพโรงเรียนให้เท่าเทียมกัน แต่สิ่งที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองปรารถนามากที่สุดคือคุณภาพของนักเรียนที่จบการศึกษามาทั้งในด้านการศึกษาและด้านคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งโดยมากแล้วผู้ปกครองมักจะนิยมพิจารณาและเปรียบเทียบคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนแต่ละแห่งจากจำนวนนักเรียนมัธยมปลายที่สามารถสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้ในแต่ละปีการศึกษา ดังนั้นโรงเรียนทุกโรงเรียนจึงต้องพยายามสร้างความเป็นมาตรฐานของโรงเรียนให้เป็นที่ยอมรับแก่ผู้ปกครองและชุมชน โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพของนักเรียนในสถานศึกษา และการประชาสัมพันธ์โรงเรียนสู่ชุมชนในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้สามารถสื่อสารถึงผู้ปกครองและชุมชนได้มากที่สุด

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ที่ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน และชุมชนกับสถานศึกษา ในการจัดการศึกษาที่เกี่ยวข้องคือ มาตรา 8 (2) ว่าด้วยการจัดการศึกษาที่ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา มาตรา 8 (6) การจัดระบบโครงสร้างและกระบวนการจัดการศึกษาที่ยึดหลักการมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการวิชาชีพและสถาบันสังคมอื่นๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอาจกล่าวได้ว่าคงไม่มียุคสมัยใดที่คนไทยจะให้ความสนใจกับการศึกษาที่ลูกหลานของตนเองจะได้รับมากเท่าสมัยนี้ ซึ่งรัฐบาลเองพยายามจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึงโดยลดข้อจำกัดทางการศึกษาในด้านภูมิศาสตร์และรูปแบบของการจัดการที่มีความหลากหลาย เช่น การจัดการศึกษานอกระบบ โรงเรียน การศึกษาทางไกล การศึกษาสงเคราะห์ การศึกษาในระบบโรงเรียน เป็นต้น และพ่อแม่ของเด็กจำนวนไม่น้อยต่างก็พยายามมองหาโรงเรียนแบบใหม่ให้แก่บุตรหลานของตน ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้โรงเรียนที่ดำเนินการโดยเอกชนเข้ามามีบทบาทในการจัดการศึกษา ซึ่งในปัจจุบันเอกชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเกือบทุกระดับทุกประเภท โดยปรากฏว่ามีสถาบันการศึกษาของเอกชนทั้งในระดับก่อนประถมศึกษา ประถมและมัธยมศึกษา จนถึงระดับบัณฑิตศึกษาของเอกชนกระจายอยู่ทั่วไป ซึ่งสามารถช่วยแบ่งเบาภาระในการจัดการศึกษาของรัฐได้ไม่น้อย หากมองในด้านของการลงทุนก็เท่ากับว่าเป็นการช่วยประหยัดงบประมาณของรัฐไปได้ส่วนหนึ่ง ดังนั้นจึงไม่มีข้อสงสัยประการใดในบทบาทความสำคัญของการจัดการศึกษาของเอกชนและนับวันการศึกษาเอกชนจะมีบทบาทสำคัญเพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ โดยเฉพาะในช่วงที่ประเทศไทยกำลังเร่งพัฒนาในทุกๆด้านดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ในเขตพื้นที่การศึกษาเขต 3 จังหวัดเชียงใหม่ มีสถานศึกษาที่เป็นของเอกชนอยู่หลายแห่ง โรงเรียนรังษีวิทยาเป็นโรงเรียนเอกชนขนาดใหญ่อยู่นอกเขตตัวเมืองจังหวัดเชียงใหม่ ดำเนินกิจการ

โรงเรียนในมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตพื้นที่ การศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ เขต 3 มีวิสัยทัศน์ในการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มีทักษะ ความรอบรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีวิตในสังคมอย่างสันติสุข บนพื้นฐานของหลักคำสอนคริสต์ศาสนา ยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

โรงเรียนรังษีวิทยา ได้ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 31 ตุลาคม ปีพุทธศักราช 2491 โดยศาสนาจารย์ทองคำ พันธุงศ์ ประธาน คริสตจักรภาคที่ 1 ร่วมกับผู้ปกครองเมือง จานิต (คณะกรรมการธรรมกิจคริสตจักรที่ 1 ฝ่าย) ได้บริจาคที่ดินส่วนตัว จำนวน 1 ไร่ กับ 2 งาน เป็นที่ตั้งโรงเรียนในบ้านสบมาว อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ (บริเวณบ้านพักศิษยาภิบาล คริสตจักร ที่ 1 ฝ่าย ในปัจจุบัน) ให้ใช้ชื่อว่า “โรงเรียนรังษีวิทยา” แต่งตั้งให้ผู้ปกครองดวงแสง แสงบุญเรือง เป็นเจ้าของโรงเรียนฯ นายจู เข้มเล็ก เป็นผู้จัดการ และมี นางจันทร์คำ รัตนบุตร เป็นครูใหญ่ เปิดทำการสอนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในปีพุทธศักราช 2492 นายอุ้น แสงจันทร์ ได้รับโอนกิจการโรงเรียนฯ จากคริสตจักรภาคที่ 1 เนื่องจากคริสตจักร ไม่สามารถดำเนินกิจการไปได้ เมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2492 ตามใบอนุญาตเลขที่ 3 / 2492 ออกโดยข้าหลวงประจำจังหวัด (โรงเรียนรังษีวิทยา , 2542 : 1) ในปีพุทธศักราช 2507 วันที่ 17 พฤษภาคม นาย อุ้น แสงจันทร์ ได้ย้ายสถานที่โรงเรียนจากบ้าน สบมาว ไปอยู่ริมถนน โชคนา หมู่ 9 ตำบลเวียง อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นอาคาร 2 ชั้นครึ่งตึกครึ่งไม้ จำนวน 12 ห้องเรียน เนื้อที่ 12 ไร่ (แบบ ร.19 , 2491 : 6) นายนพ เมธา ในขณะที่นั้นดำรงตำแหน่งผู้จัดการ และอนุญาตให้รับนักเรียนเป็นสหศึกษา ในชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น ใบอนุญาตเลขที่ 112 / 2507 (โรงเรียน รังษีวิทยา , 2542 : 3) กิจการโรงเรียนภายใต้การดูแล ของนายอุ้น แสงจันทร์ ได้พัฒนามาโดยตลอดเป็นเวลา 20 ปี ในปีพุทธศักราช 2512 นาย อุ้น แสงจันทร์ ได้โอนกิจการ โรงเรียนรังษีวิทยาแก่นายแพทย์พิพัฒน์ ตรังรัฐพิทย์ ขณะนั้น เป็นผู้อำนวยการโรงพยาบาลแมคคอร์มิค (โรงเรียนรังษีวิทยา, 2542 : 5 – 18) ในช่วงที่นายแพทย์พิพัฒน์ ตรังรัฐพิทย์ เป็นเจ้าของโรงเรียนฯ ได้พัฒนาในด้านต่าง ๆ ดังนี้

พุทธศักราช 2522 ได้รับอนุญาตให้เปิดทำการสอนชั้นอนุบาลศึกษา อนุญาตเลขที่ 375 / 2522 พุทธศักราช 2524 ได้รับอนุญาตให้ใช้อาคารครึ่งตึกครึ่งไม้ชั้นเดียว 3 ห้องเรียน (อาคาร ป.1 ปัจจุบัน) อนุญาตเลขที่ 8 / 2542 ได้รับอนุญาตให้ใช้อาคารคอนกรีตชั้นเดียว 1 หลัง จำนวน 6 ห้อง ห้องพัสดุ 1(อาคารสำนักงานประถมปัจจุบัน) อนุญาตเลขที่ 9 / 2524 ได้รับอนุญาตให้ใช้อาคารไม้ชั้นเดียวจำนวน 4 ห้องเรียน(อาคาร ป.5 ปัจจุบัน) อนุญาตเลขที่ 10/ 2524 ได้รับอนุญาตให้เปิดสอนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อนุญาตเลขที่ 314 / 2524 ได้รับการรับรองวิทยฐานะจาก

กระทรวงศึกษาธิการ นายแพทย์พิพัฒน์ ตรีรัฐพิทย์ ได้ ดำเนินและพัฒนากิจการโรงเรียนฯ มาเป็นเวลา 20 ปี

ต่อมาในปีพุทธศักราช 2531 นายแพทย์ พิพัฒน์ ตรีรัฐพิทย์ ได้โอนกิจการโรงเรียนให้กับมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักร ในประเทศไทย เป็นผู้ดำเนินกิจการต่อไป โดยนายอรุณ ทองคอนเหมือน เป็นผู้ลงนามแทน ในปีพุทธศักราช 2531 เป็นต้นมา โรงเรียนรังษีวิทยา ได้ดำเนินกิจการภายใต้ มูลนิธิแห่ง สภาคริสตจักรในประเทศไทย มีการจัดการบริหารเต็มรูปแบบ ตามระเบียบมูลนิธิฯ และตามพระราชบัญญัติการศึกษาเอกชน โดยแต่งตั้งให้มีคณะกรรมการ อำนวยการโรงเรียน ประธานกรรมการอำนวยการ ทำหน้าที่เป็นผู้ลงนามแทนผู้รับใบอนุญาตโดยตำแหน่ง อยู่ในวาระคราวละ 4 ปี ตามระเบียบบริหารหน่วยงานมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย

ในด้านการดำเนินนโยบายการศึกษาโรงเรียนรังษีวิทยา ได้มีการกำหนดนโยบายการศึกษา ออกเป็นด้านต่างๆ 6 ด้าน ได้แก่

1. นโยบายฝ่ายศาสนกิจ

- จัดให้มีการเรียนการสอนคริสตจริยธรรมให้กับนักเรียนทุกระดับชั้น
- ส่งเสริมให้มีการเป็นพยานถึงความรักของพระเจ้าภายในโรงเรียน
- ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมคริสเตียน ให้กับนักเรียนและบุคลากร
- ดูแลฟูมฟักและส่งเสริมนักเรียน บุคลากรให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์
- เสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีด้านศาสนากับชุมชนในท้องถิ่น

2. นโยบายฝ่ายวิชาการ

- ส่งเสริมให้ดำเนินการจัดการเรียนการสอน มุ่งเน้นให้นักเรียนเป็นคนดี เป็นผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ สามารถใช้ปัญญาในการแก้ปัญหาอย่างมีคุณภาพ เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

- ส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้นักเรียนมีความสามารถคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ มีวิจรรย์ฐานในด้านการอ่าน การเขียน และนำเทคโนโลยีมาใช้ประโยชน์เต็มศักยภาพ

- มุ่งพัฒนาให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรกำหนดทุกกลุ่มสาระไม่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่โรงเรียนกำหนด

- ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ รักการอ่าน พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

- มุ่งพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ทางด้านวิชาการ กระบวนการแก้ปัญหา การวัดและประเมินผล

- มุ่งให้มีการพัฒนาระบบการนิเทศภายในอย่างชัดเจนและต่อเนื่อง
- มุ่งส่งเสริมให้มีการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน และใช้สื่ออย่างมีประสิทธิภาพ

3. นโยบายฝ่ายมาตรฐาน / แผนงาน

- พัฒนาและปรับปรุงระบบการจัดทำคุณภาพภายใน โรงเรียนอย่างชัดเจน มีความคล่องตัว เพื่อการรับรองการตรวจสอบคุณภาพจากภายนอก
- ส่งเสริมการทำงานอย่างมีระบบ มีผู้ติดตามและผู้ประเมินผลการปฏิบัติงาน
- สนับสนุนและส่งเสริมให้บุคลากรมีการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ
- ส่งเสริมให้ทุกฝ่ายมีการพัฒนางาน โดยปฏิบัติตามแผนและยึดแนวทางการพัฒนาคุณภาพโรงเรียนทุกชั้นตอน

4. นโยบายฝ่ายกิจการนักเรียน

- ให้ความสำคัญพลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักเรียน
- ส่งเสริมและพัฒนานักเรียนด้านคุณธรรมจริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์
- ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดสวัสดิการต่างๆ ให้กับนักเรียน เพื่อเกิดสุขภาพกาย สุขภาพจิต และ สุขนิสัยที่ดี
- จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามความถนัด ความสนใจและความสามารถของผู้เรียน
- จัดบริการแนะแนว ทุนการศึกษาให้กับนักเรียน

5. นโยบายฝ่ายอาคารสถานที่และบริการ

- มุ่งพัฒนาและปรับปรุงอาคารเรียน รวมถึงห้องประกอบการให้เหมาะสมและเพียงพอต่อการเรียนการสอน
- มุ่งพัฒนาสภาพแวดล้อมให้เป็นระเบียบ สะอาด ร่มรื่น สวยงาม ปลอดภัยและเป็นแหล่งการเรียนรู้ของนักเรียน
- มุ่งพัฒนาด้านระบบสาธารณูปโภคให้เพียงพอและทันสมัย
- สนับสนุน ส่งเสริมงานสุขอนามัยและโภชนาการของโรงเรียนให้มีคุณภาพ
- พัฒนางานพัสดุ - ครุภัณฑ์ ให้เพียงพอ มีคุณภาพและคล่องตัว
- มุ่งพัฒนาการให้บริการในด้านต่างๆ แก่นักเรียน บุคลากร และชุมชน

6. นโยบายฝ่ายธุรการและสัมพันธ์ชุมชน

6.1 นโยบายด้านบริหารและการเงิน

- ส่งเสริมพัฒนาให้มีโครงสร้างการบริหารภายใต้มูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทยที่คล่องตัว

- สนับสนุนการบริหารตามหลักประชาธิปไตย โดยดำเนินการภายใต้นโยบายของมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักร

- พัฒนาการบริหารงานให้มีความโปร่งใสในทุกฝ่าย สามารถติดตามตรวจสอบได้

- สนับสนุนการบริหารงานการเงิน การบัญชี ตามแนวทางของมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ส่งเสริมให้มีระบบสารสนเทศภายใน การจัดเก็บรักษา โดยใช้ระบบเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการดำเนินการ

- ตั้งกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาของบุคลากร

6.2 นโยบายด้านบุคลากรและธุรการ

- มุ่งจัดบุคคลเข้ารับหน้าที่ตามความรู้ความสามารถ และความถนัดด้านวิชาชีพ

- มุ่งพัฒนาครูเข้าสู่มาตรฐานวิชาชีพครู และคุณลักษณะที่พึงประสงค์

- สนับสนุนให้ครูทำงานเป็นทีม มีโอกาสเสนอความคิดเห็นในการวางแผนและพัฒนา

ร่วมกัน

- ส่งเสริม และสนับสนุนการจัดอบรมให้ความรู้แก่ครู ให้สอดคล้องตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

- พัฒนาระบบงานสารบรรณโรงเรียน ให้มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ

6.3 นโยบายด้านสัมพันธ์ชุมชน

- เปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการศึกษาแก่นักเรียน

- มุ่งพัฒนาให้โรงเรียนเป็นแหล่งวิชาการและบริการชุมชน

- สนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดการประสานงานระหว่างบ้านกับ โรงเรียน เพื่อพัฒนา

นักเรียนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

ตลอดระยะเวลาการดำเนินการจัดการศึกษาที่ผ่านมา โรงเรียนรังษิวิทย์ฯ ได้มีการดำเนินนโยบายการศึกษาตามที่ได้กล่าวมาข้างต้น ส่งผลให้โรงเรียนได้รับความเชื่อถือและความไว้วางใจจากชุมชน ประชาชน และผู้ปกครองนักเรียน ซึ่งประเมินได้จากการที่ผู้ปกครองนำบุตรหลานเข้ามาสมัครเป็นนักเรียนของโรงเรียนเพิ่มมากขึ้น ซึ่งผู้ปกครองที่จะทำการตัดสินใจส่งบุตรหลานของตนเข้ามาทำการศึกษาในสถานศึกษานั้นอาจมีการพิจารณาปัจจัยที่เป็นตัวเลือกหลายๆปัจจัย เช่น ปัจจัยในด้านคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ชื่อเสียงและความน่าเชื่อถือตลอดจนการประชาสัมพันธ์ของสถานศึกษา การมีส่วนร่วมในกิจกรรมและสัมพันธ์ชุมชนของสถานศึกษารวมถึงปัจจัยส่วนตัวของผู้ปกครองในด้านต่างๆ เช่น ด้านรายได้ อาชีพ ระดับการศึกษา ค่านิยมและความเชื่อมั่น รวมถึงปัจจัยอื่นๆ ที่มีผลต่อการเลือกส่งบุตรหลานเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษา จึงเป็นที่มาของความสนใจที่ผู้วิจัยอยากทำการศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ

ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งใช้กลุ่มตัวอย่างในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนรังษีวิทยา ซึ่งเป็นโรงเรียนเอกชนในเขตพื้นที่การศึกษาเขต 3 จังหวัดเชียงใหม่ ทั้งนี้เพื่อจะได้ใช้ผลงานวิจัยเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนให้สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษาในภาพรวมของประเทศ รวมทั้งเพื่อเป็นการวางแผนในการพัฒนาคุณภาพโรงเรียนให้มีมาตรฐานการศึกษาเป็นที่ยอมรับของผู้ปกครอง ชุมชน โดยในส่วนของโรงเรียนก็จะได้ประโยชน์ในการจัดทำฐานข้อมูลเบื้องต้นในการที่จะประสานความเข้าใจอันดีระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองนักเรียนและชุมชนให้มากขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกให้บุตรหลานเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนรังษีวิทยา จังหวัดเชียงใหม่

1.3 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

เพื่อใช้ผลการวิจัยเป็นแนวทางในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนให้เกิดประโยชน์และมีสภาพสอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครอง ชุมชน และสังคม

1.4 ขอบเขตการศึกษา

ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการเลือกให้บุตรหลานเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนรังษีวิทยา แบ่งกลุ่มผู้ปกครองตามระดับรายได้ การศึกษา และ อาชีพ โดยผู้ปกครองประกอบไปด้วยผู้ปกครองของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ศึกษาในโรงเรียนรังษีวิทยา ซึ่งเป็นชั้นที่ได้เข้ารับบริการด้านการศึกษาของสถานศึกษามาแล้วเป็นระยะเวลาหนึ่ง ทำให้ผู้ปกครองนักเรียนทราบถึงคุณภาพด้านบริการของสถานศึกษาจำนวน 325 ราย ตามจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตั้งแต่ชั้น ม.5/1 – ม.5/6

1.5 นิยามศัพท์

โรงเรียนเอกชน หมายถึง โรงเรียนเอกชนที่เปิดการเรียนการสอนระดับอนุบาล ประถมศึกษาปีที่ 1 – 6 และระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 และได้รับอนุญาตเป็นโรงเรียนที่ถูกต้องตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ

โรงเรียนรั้งยีวิทยา หมายถึง สถานศึกษาภายใต้การดูแลของมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ดำเนินการโดยอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ เปิดรับนักเรียนก่อนประถมศึกษาถึงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตั้งอยู่เลขที่ เลขที่ 262 หมู่ 9 ตำบลเวียง อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ รหัสไปรษณีย์ 50110

ผู้ปกครอง หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่อุปการะหรือดูแลเอาใจใส่ หรือให้การอบรมสั่งสอนใกล้ชิด อาจเป็นบิดา มารดา หรือญาติพี่น้องก็ได้

ชุมชน หมายถึง กลุ่มบุคคลที่ตั้งอยู่ในขอบเขตอันเดียวกัน มีการติดต่อและมีปฏิสัมพันธ์กันในรูปแบบต่างๆ มีความสนใจร่วมกันอย่างใดอย่างหนึ่งและมีแนวพฤติกรรมเป็นอย่างเดียวกัน ในการศึกษาครั้งนี้ ขอบเขตของชุมชนจะอยู่ในเขตอำเภอแม่เมาะ อำเภอฝาง และอำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 ของสถานศึกษา มีอายุระหว่าง 15 – 18 ปี

การศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 หมายถึง การศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ของเยาวชนอายุ 16 – 17 ปี ที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของสถานศึกษา

การตัดสินใจ หมายถึง กระบวนการการเลือกทางใดทางหนึ่ง จากหลายๆทางเลือกที่ได้พิจารณาหรือประเมินอย่างดีแล้วว่าเป็นทางให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมาย

ความคิดเห็น หมายถึง ความคิดหรือการลงความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งไม่จำเป็นว่าจะถูกต้องหรือไม่ ในที่นี้หมายถึงความคิดเห็นของผู้ปกครองที่ได้แสดงออกในการตอบแบบสอบถาม

การประสานสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับโรงเรียน หมายถึง การติดต่อระหว่างผู้ปกครองกับโรงเรียน ได้แก่ การรับทราบผลการเรียนของนักเรียน การรับทุนการศึกษา การร่วมประชุมกับทางโรงเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน เพื่อก่อให้เกิดความร่วมมืออันดีระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง

การบริหารโรงเรียน หมายถึง การที่ผู้บริหารได้ใช้ความพยายามต่างๆ ในการจัดสรรทรัพยากรอันได้แก่ บุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และการจัดการให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน และบรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรนักเรียนอันมีคุณภาพอันพึงประสงค์ของสังคม

การจัดการศึกษา หมายถึง การดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนของโรงเรียนรั้งยีวิทยาที่ประกอบด้วย 6 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร การเรียนการสอนและสื่อการสอน ด้านอาคาร สถานที่ ด้านบุคลากร ด้านกิจการนักเรียน ด้านการเงินและด้านการเรียน

การเรียนการสอน หมายถึง การจัดกิจกรรมและประสบการณ์ต่างๆ ให้แก่นักเรียน
ตลอดจนการอบรม ศีลธรรมจรรยาและความประพฤตินักเรียนเพื่อให้เป็นคนดี มีความรู้
ความสามารถที่จะเลี้ยงชีพและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ประกอบด้วยหลักสูตรการจัด
กิจกรรมการเรียนการสอน แบบเรียน สื่อการเรียนการสอนลากรวัดผลประเมินผล

อาคารสถานที่ หมายถึง อาคารเรียน ห้องประกอบการเรียนการสอน สถานที่และ
บริเวณของโรงเรียนและการจัดสิ่งแวดล้อมของโรงเรียน

บุคลากร หมายถึง บุคคลที่ทำหน้าที่การสอนในโรงเรียนรังษีวิทยา ซึ่งหมายรวมถึง
บุคลากรผู้ทำการสอนและสนับสนุนการสอนทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved